ГРОМАДСЬКА
РАДА
ДОБРОЧЕСНОСТІ

Затверджено Громадською радою доброчесності 20.08.2026

Михайленко Андрій Васильович

(Вінницький міський суд Вінницької області)

ВИСНОВОК
про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики
(НОВА РЕДАКЦІЯ)

Проаналізувавши інформацію про суддю Вінницького міського суду Вінницької області **Михайленка Андрія Васильовича** (далі – **Суддя**), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність Судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показниками незалежність та сумлінність *(пп. 2, 4 п.15, пп. 6, 7 п. 19 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП від 17.12.2024 № 3659/0/15-24).*

Суддя не здійснював свою діяльність незалежно у такий спосіб, щоб це було очевидно для звичайної розсудливої людини, і не здійснював правосуддя незалежно, керуючись власною оцінкою фактів та свідомим розумінням права.

Суддя не наводив обґрунтування та належні мотиви щодо підготовлених документів на підставі принципу верховенства права, релевантного законодавства та встановлених фактів, під час здійснення професійної діяльності допускав свавілля під час ухвалення рішень.

(пп. 1.8 п. 1 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020; індикатор 7 переліку індикаторів ВККС і ГРД, які вказують на недоброчесність, затверджених 09.11.2023).

Обставини, викладені в цьому пункті, були предметом попереднього висновку Громадської ради доброчесності та обговорювалися під час співбесіди у 2019 році.

Суддя надав працівникам МВС у Вінницькій області декілька дозволів на обшук житла чотирьох осіб (справи № 127/2168/14-к, 127/2381/14-к, 127/2384/14-к, 127/2175/14-к, кримінальне провадження № 2014020000000027 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 294, ч. 1 ст. 341, ч. 2 ст. 342, ч. 2 ст. 345 КК України).

У мотивувальних частинах цих ухвал Суддя зазначив, що обшуки проводяться у зв'язку з подіями 25.01.2014 у місті Вінниці під час акції на підтримку євроінтеграції України та підписання Угоди про асоціацію з ЄС.

Громадська рада доброчесності не надає оцінки законності та обґрунтованості судовим рішенням й не вирішує питання про правильність вирішення суддею клопотань про обшук, водночас Громадська рада доброчесності надає оцінку діям Судді під час цих клопотань та обставини, за яких ухвалювалися судові рішення, встановлені з текстів самих ухвал, оприлюднених у Єдиному державному реєстрі судових рішень.

Із зазначених ухвал вбачається, що організацію масових заворушень, захоплення приміщень, опір працівникам правоохоронних органів і заподіяння тілесних ушкоджень вчинили невідомі особи з числа пікетувальників, кількість яких становила близько п'ятдесяти осіб. Жодна з ухвал не містить відомостей про те, що особа, житло якої підлягало обшуку, вчинила будь-яку з цих дій. Єдиною ознакою, за якою цю особу вирізнено з-поміж учасників акції, в усіх чотирьох ухвалах є її належність до обласної організації ВО «Свобода» та координація дій її представників, а у справі № 127/2168/14-к також керівництво громадською приймальнею народного депутата України від тієї ж політичної сили.

Ухвали не містять посилання на жодне джерело відомостей чи матеріал кримінального провадження, на підставі яких суд встановив причетність конкретної особи до вчинення правопорушення або наявність відшукуваних речей саме в її житлі. Мотивування в усіх чотирьох ухвалах складається з переказу клопотання, відтворення тексту статей 233 і 234 КПК України та висновку про доведеність клопотання.

Крім того, перелік речей, для відшукання яких надано дозвіл, в усіх чотирьох ухвалах є однаковим іта не містить жодної конкретизації з огляду на особу, щодо якої проводиться обшук, та конкретне житло, у якому він має бути проведений. Обшуки дозволено через тринадцять і шістнадцять днів після подій 25.01.2014, проте жодна ухвала не містить відомостей про те, на підставі чого суд встановив, що знаряддя, використане, за викладеною в ухвалах фабулою, під час захоплення будівлі, через такий проміжок часу перебуватиме в житлі особи. Застосування палиць, прутів і кийків в ухвалах згадуються щодо невідомих осіб, а не осіб, житло яких підлягало обшуку. Зазначені предмети не мають індивідуальних ознак, і ухвали не містять відомостей про те, за якими ознаками виявлені речі могли б бути пов'язані з подіями 25.01.2014.

Суддя не визначив і меж дозволеного втручання. Резолютивними частинами ухвал дозволено відшукання палиць, прутів, кийків, у двох справах, одягу, «та іншого», а також документів, які свідчать про заклики до вчинення незаконних дій. Дозвіл надано не лише названому слідчому, а й іншим працівникам того самого управління, тоді як частина перша статті 236 КПК України передбачала виконання такої ухвали слідчим чи прокурором.

Прийняті Суддею ухвали також були предметом дослідження Вищої ради правосуддя за заявою прокуратури Вінницької області, поданою відповідно до пункту 9 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

Ухвалою Першої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 13.05.2017 № 1146/1дп/15-17 встановлено, що особи, за місцем проживання яких надано дозволи на

обшук, *«не є особами, які підозрюється у вчиненні цього кримінального правопорушення»*, а в матеріалах справ *«відсутні будь-які докази»*, що відшукувані речі та документи зберігаються в їхніх помешканнях. Посилання клопотань на встановлену слідчими діями участь цих осіб у штурмі, як зазначено в ухвалі, *«не підтверджено доказами проведення цих слідчих (розшукових) дій»*, а відомості про можливе місцезнаходження знарядь ґрунтувалися на рапортах оперативного уповноваженого, які Палата оцінила як припущення, *«на що слідчий суддя не звернув уваги»*. Палата також встановила, що суддя *«в порушення вимог статті 235 КПК України»* не встановив із посиланням на докази осіб, яким належить житло; що формулювання про документи, які свідчать про заклики до вчинення незаконних дій, наведене *«без чіткої конкретизації документів, які слід відшукати»* і *«дає підстави особі, що проводить обшук, для зловживань та вилучення будь-яких документів на свій розсуд»*; і що *«слідчим суддею не було вчинено дій, спрямованих на встановлення відомостей про конкретні речі та документи, які планується відшукати»*.

За результатами перевірки Перша Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя дійшла висновку, що суддя, розглядаючи ці матеріали, *«допустив істотні порушення норм процесуального права»*, а в його діях *«є склад дисциплінарного проступку»*, передбаченого пунктом 1 частини першої статті 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» у редакції, чинній на 7 та 10 лютого 2014 року.

У відкритті дисциплінарної справи відмовлено з підстави, передбаченої пунктом 2 частини першої статті 45 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», у зв'язку із закінченням строку для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності, а також з огляду на те, що встановлені порушення не свідчать безспірно про грубу недбалість чи навмисне порушення суддею закону.

Громадська рада доброчесності бере до уваги пояснення судді, надані під час співбесіди у 2019 році, однак оцінює їх критично і як такі, які не спростовують невідповідність критеріям доброчесності за показниками незалежність та сумлінність. Твердження судді на співбесіді про те, що ухвалені ним судові рішення стосувалися осіб, які заподіяли тілесні ушкодження працівникам правоохоронних органів заздалегідь заготовленими палицями та кийками, не підтверджується змістом самих ухвал, у яких ці дії приписано невідомим особам.

Відповідно до статті 1 Кодексу суддівської етики суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду. Згідно зі статтею 3 Кодексу суддівської етики суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб, на думку обізнаного та розсудливого стороннього спостерігача, його поведінка була бездоганною.

Підпунктом 1.1 Бангалорських принципів поведінки судді від 19 травня 2006 року, схвалених Резолюцією Економічної та Соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року № 2006/23 (далі – Бангалорські принципи), визначено, що суддя здійснює свої функції незалежно, виходячи з власної оцінки фактів та свідомого розуміння права. Згідно з підпунктом 1.6 Бангалорських принципів суддя демонструє та підтримує високі стандарти поведінки з метою зміцнення суспільної довіри, яка є основою незалежності судової влади. У Висновку № 1 (2001) Консультативної ради європейських суддів зазначено, що

незалежність суддів надається не на користь власних інтересів суддів, а в інтересах тих осіб, що покладають надію на правосуддя.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначили, що незалежність судових органів є передумовою забезпечення правопорядку та основною гарантією справедливого вирішення справи в суді. Отже, суддя має відстоювати та втілювати в життя принцип незалежності судових органів в його індивідуальному та колективному аспектах.

Відповідно до рішення Європейського суду з прав людини по справі Серявін та інші проти України (п. 58) суд повторює, що згідно з його усталеною практикою, яка відображає принцип, пов`язаний з належним здійсненням правосуддя, у рішенні судів та інших органів з вирішення спорів мають бути належним чином зазначені підстави, на яких вони ґрунтуються. Хоча п. 1 ст.6 Конвенції зобов`язує суди обґрунтувати свої рішення, його не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожний аргумент. Міра, до якої суд має виконати обов`язок щодо обґрунтування рішення, може бути різною в залежності від характеру рішення.

Пунктом 41 Висновку №11 (2008) Консультативної ради європейських суддів зазначено, що обов`язок суддів наводити підстави для своїх рішень не означає необхідності відповідати на кожен аргумент захисту на підтримку кожної підстави захисту. Обсяг цього обов`язку може змінюватися залежно від характеру рішення. Згідно з практикою Європейського суду з прав людини очікуваний обсяг обґрунтування залежить від різних доводів, що їх може наводити кожна зі сторін, а також від різних правових положень, звичаїв та доктринальних принципів, а крім того, ще й від різних практик підготовки та представлення рішень у різних країнах. З тим, щоб дотриматися принципу справедливого суду, обґрунтування рішення повинно засвідчити, що суддя справді дослідив усі основні питання, винесені на його розгляд.

Ураховуючи викладене, Громадська рада доброчесності має обґрунтовані сумніви у доброчесності Судді, оскільки такі дії свідчать про надання дозволів на проникнення в житло за ознакою належності особи до політичної організації, без встановлення судом фактичних підстав такого втручання та без визначення його меж. Наведене підриває суспільну довіру до незалежності суду.
Громадська рада доброчесності, оцінюючи не рішення, а дії Судді під час розгляду цих справ, що є предметом перевірки при оцінюванні відповідності Судді критеріям доброчесності та професійної етики, дійшла висновку про те, що встановлені факти свідчать про невідповідність Судді критеріям доброчесності та професійної етики.

2. Суддя не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показником чесність *(пп. 2, п.18 Єдиних показників для оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП від 17.12.2024 № 3659/0/15-24).*

Суддя не надав достовірну та відому йому інформацію в деклараціях доброчесності судді (декларації доброчесності кандидата на посаду судді), деклараціях родинних зв'язків судді (декларації родинних зв'язків кандидата на посаду судді), деклараціях

особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, про яку має бути обізнаний

(пп. 3.1 п. 3, пп. 4.6 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020).

Обставини, викладені в цьому пункті, були предметом попереднього висновку Громадської ради доброчесності та обговорювалися під час співбесіди у 2019 році.

2.1 22.06.2018 Вища кваліфікаційна комісія суддів України (далі – ВККС) визнала підтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних суддею Михайленком А.В. у декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Так, ВККС встановила, що Суддя постановив ухвали про надання дозволів на обшук у приміщеннях, що належать особам, які були учасниками акцій протесту під час Революції Гідності, однак не повідомив про це у декларації доброчесності. У зв'язку з цим, ВККС ініціювала дисциплінарне провадження щодо судді.

27.02.2019 Третя дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя відмовила у притягненні судді до дисциплінарної відповідальності. Підставою для такого рішення стало те, що дисциплінарна палата не встановила умислу судді на зазначення неправдивих відомостей у декларації доброчесності.

Оцінюючи ці обставини, Громадська рада доброчесності зважає на те, що відповідно до затверджених Індикаторів, Вища рада правосуддя може встановити невідповідність судді критеріям доброчесності не лише якщо суддя умисно повідомив неправдиві відомості у декларації доброчесності, але й тоді, коли суддя повідомив недостовірні відомості унаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків.

Таким чином, потрібно оцінити, чи помилка Судді щодо незазначення відповідної інформації у декларації доброчесності може бути кваліфікована як очевидна недбалість. При цьому Громадська рада доброчесності зважає на Те, що Закон, що передбачив проведення перевірок стосовно суддів, які надавали дозвіл на проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій стосовно осіб, які були учасниками масових акцій протесту у період Революції Гідності, був достатньо чітким, щоби Суддя міг зрозуміти, що він підпадає під його дію.

Більше того, щодо Судді ще у 2014 році була ініційована перевірка саме у зв'язку з фактами ухвалення ним рішень щодо активістів з грубим порушенням закону, а сам Суддя надавав пояснення щодо обставин прийняття ним рішень у справах щодо активістів. Зважаючи на викладені міркування, Громадська рада доброчесності вважає, що помилка Кандитата під час заповнення декларації доброчесності є очевидною і могла бути допущеною лише унаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків, якщо не умисно.

2.2 *Обставини, викладені в цьому пункті, були предметом попереднього висновку Громадської ради доброчесності та обговорювалися під час співбесіди у 2019 році.*

Відповідно до декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – майнова декларація), за 2015 рік дружина Судді з 2009

року володіє земельною ділянкою у селі Селище Тиврівського району Вінницької області, площею 986 кв.м. Відповідна інформація не була відображена Суддею у майнових деклараціях за 2013 та 2014 роки.

Відповідно до ч. 1 ст. 12 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (чинної на момент подачі декларацій за 2013-2014 роки) суб'єкти декларування зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати за місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, що додається до цього Закону. Згідно з Розділом III «Відомості про нерухоме майно» цієї форми декларації декларантом мали зазначатися відомості про майно, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта та членів його сім'ї, та витрати декларанта на придбання такого майна або на користування ним. До такого майна входили земельні ділянки, житлові будинки, квартири, садові (дачні) будинки, гаражі та інше нерухоме майно.

Відтак, не декларування Суддею права власності дружини на земельну ділянку для стороннього спостерігача означатиме наявність обґрунтованих сумнівів щодо доброчесності судді та його відповідності критерію чесності.

2.3 Відповідно до інформації, що міститься у суддівському досьє, дружина Судді надала довіреність на автомобіль MERCEDES-BENZ; модель E 280, рік випуску – 2007, проте в декларації за 2013 рік зазначений автомобіль відсутній.

Відповідно до ч. 1 ст. 12 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (чинної на момент подачі декларацій за 2013-2014 роки) суб'єкти декларування зобов'язані щорічно до 1 квітня подавати за місцем роботи (служби) декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, що додається до цього Закону.

У Розділі IV «Відомості про транспортні засоби» цієї декларації декларантом мали зазначатися відомості про транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта та членів його сімї, та витрати декларанта на їх придбання (користування). Ці відомості включають інформацію про марку/модель (об'єм циліндрів двигуна, куб. см, потужність двигуна, кВт, довжина, см), рік випуску, суму витрат на придбання транспортного засобу у власність, оренду чи на інше право користування.

За таких обставин не декларування Суддею права власності дружини на зазначений транспортний засіб для стороннього спостерігача означатиме наявність обґрунтованих сумнівів щодо доброчесності судді та його відповідності критерію чесності

3. Суддя на посаду судді не відповідає критеріям доброчесності та професійної етики за показниками **дотримання етичних норм і бездоганна поведінка у професійній діяльності та особистому житті** та **чесність** *(пп. 1 п. 17, пп. 1 п. 18 Єдиних показників для*

оцінки доброчесності та професійної етики судді (кандидата на посаду судді), затверджених рішенням ВРП 17.12.2024 року № 3659/0/15-24)

Суддя перебуваючи в статусі судді, діяв всупереч правилам професійної етики та інших етичних норм, вчиняв дії, що можуть завдати шкоди авторитету правосуддя. Суддя під час виконання своїх посадових обов'язків, не поводився відповідно до свого статусу, не проявляв гідність і добропорядність, діяв всупереч вимог законодавства, правил професійної етики.

(пп. 4.14, п. 4, пп. 3.17 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 16.12.2020).

Суддя, всупереч законодавчій забороні обіймав посаду голови суду понад 2 строки поспіль.

Обставини, викладені в цьому пункті, були предметом попереднього висновку Громадської ради доброчесності та обговорювалися під час співбесіди у 2019 році.

Відповідно до досьє (с. 77), суддя є головою суду з 25.04.2014 та обіймає цю посаду без будь-яких перерв тричі поспіль.

Відповідно до принципу, втіленого у законодавстві, зайняття адміністративної посади повинно обмежуватися двома строками поспіль.
Так, відповідно до ч. 9 ст. 20 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддя, обраний на адміністративну посаду, **не може обіймати одну адміністративну посаду** відповідного суду **більш як два строки поспіль**, якщо інше не передбачено законом.

Зазначена норма свідчить, що обмеження права перебування на одній адміністративній посаді більш ніж два строки поспіль направлено на забезпечення єдиного статусу суддів та усунення навіть теоретичної можливості зловживань з боку суддів, які займають адміністративні посади.

Громадська рада доброчесності бере до уваги пояснення, надані Суддею під час співбесіди у 2019 році (44:48), однак оцінює їх критично. Обрання судді на посаду голови суду рішенням зборів суддів не є обставиною, яка усуває встановлене законом обмеження, оскільки це обмеження не залежить від волевиявлення зборів суддів.

Після 2014 року реалізація цього принципу стала однією з необхідних умов відновлення довіри до судової влади. На переконання ГРД, призначення (обрання) судді головою суду 3 рази поспіль є порушенням правила про обрання на адміністративну посаду «не більше двох строків поспіль» (ст. 20 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»), яке слід розуміти так, що суддя не може обіймати одну й ту саму адміністративну посаду в суді більше як два строки послідовно один за одним, незалежно від того, коли і за яким законом його було обрано (призначено) на цю посаду. До послідовного зайняття адміністративної посади потрібно відносити і випадки припинення повноважень на адміністративній посаді і обрання на цю посаду знову через деякий час за умови, що протягом цього часу зазначену посаду не обіймала інша особа.

Збереження посади голови суду при величезному суспільному запиті на оновлення судової влади негативно впливає на довіру суспільства до судової влади і може свідчити, що суддя докладає недостатньо зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною (ст. 3 Кодексу суддівської етики).

Звертаємо увагу, що така ж позиція підтримана ВККС. Зокрема у рішенні колегії ВККС від 11.02.2019 № 189/вс-19 щодо кандидата на посаду судді Верховного Суду Шаповала М.М. вказано таке: *«Комісія критично оцінює пояснення кандидата, оскільки норми законодавства, що регулювали та регулюють порядок обрання суддів на адміністративні посади та звільнення з цих посад, встановлюють що суддя не може займати більше як два строки поспіль одну адміністративну посаду у відповідному суді. Кодекс суддівської етики зобов'язує суддю, який перебуває на адміністративній посаді в суді утримуватись від поведінки, дій або висловлювань, які можуть призвести до сумнівів у єдиному статусі суддів і в те, що професійні судді здійснюють колективне вирішення питань організації роботи суду (ст. 13 Кодексу суддівської етики). Аналіз наведених норм свідчить, що обмеження права перебування на одній адміністративній посаді більш ніж два строки поспіль направлено на забезпечення єдиного статусу судді та усунення навіть теоретичної можливості зловживань з боку суддів, які займають адміністративні посади. У свою чергу, особа у статусі судді зобов'язана дотримуватись правил суддівської етики, у тому числі виявляти та підтримувати високі стандарти поведінки у будь-якій діяльності з метою укріплення суспільної довіри до суду, забезпечення впевненості суспільства в чесності та непідкупності суддів».*

Перебування Судді на посаді голови суду **три строки поспіль** суперечить установленим законодавчим обмеженням і свідчить про порушення принципу ротаційності та обмеженості строків перебування на адміністративних посадах, визначеного Законом України «Про судоустрій і статус суддів». Така практика підриває саму мету відповідної норми — **запобігання надмірній концентрації адміністративного впливу**, формуванню сталих неформальних ієрархій у суді та забезпеченню регулярного оновлення суддівського самоврядування.

Фактичне безперервне перебування однієї особи на адміністративній посаді протягом тривалого часу створює ризики **адміністративної залежності суддів**, можливості впливу на кадрові та організаційні процеси у суді, що несумісно з принципом колегіальності та рівності суддів у межах одного суду. Така ситуація також може **негативно впливати на сприйняття незалежності суду суспільством**, формуючи у громадськості уявлення про замкнене управління судом і відсутність ефективного контролю з боку органів суддівського самоврядування.

З огляду на викладене, зазначені обставини свідчать про **недотримання Суддею засад незалежності, обмеження адміністративного впливу та принципів доброчесності**, що є несумісним із високими етичними стандартами поведінки судді, визначеними статтями 1, 3 Кодексу суддівської етики та Бангалорським принципам.

Отже, перебуваючи на посаді голови суду, при цьому достеменно знаючи про законодавчу заборону таких дій, Суддя діяв всупереч вимог профільного законодавства та норм професійної етики, що є підставою для обґрунтованого сумніву в його доброчесності.

Інформація, яка не є самостійною підставою для висновку, однак є такою, що характеризують Суддю та можуть бути використані під час його оцінювання.

1. Суддя, не перебуваючи на робочому місці (був закордоном, на навчанні, на тимчасово окупованій території тощо), ухвалював судові рішення

Обставини, викладені в цьому пункті, були предметом попереднього висновку Громадської ради доброчесності від 2019 році та наводилися в ньому як підстава для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики. У висновку в новій редакції Громадська рада доброчесності, врахувавши пояснення, надані Суддею під час співбесіди у 2019 році, не робить на підставі самих лише цих обставин висновку про невідповідність Судді критеріям доброчесності та професійної етики, однак вважає за необхідне звернути на них увагу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та отримати від судді додаткові пояснення.

Відповідно до інформації з суддівського досьє 25.10.2012 Суддя проходив періодичне навчання у Національній школі суддів тривалістю 8 академічних годин. За цей час Суддя постановив ухвалу та ухвалив рішення:

http://reyestr.court.gov.ua/Review/45317841

http://reyestr.court.gov.ua/Review/45317819

Відповідно до інформації з суддівського досьє з 20 по 21.06.2013 Суддя проходив періодичне навчання у Національній школі суддів тривалістю 16 академічних годин. За цей час Суддя постановив три ухвали:

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48392385

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48392352

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48392355

Відповідно до інформації з суддівського досьє з 27 по 28.10.2014 Суддя проходив періодичне навчання у Національній школі суддів тривалістю 16 академічних годин. За цей час Суддя прийняв шість постанов:

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48403813

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48403825

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48404303

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48403960

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48404344

http://reyestr.court.gov.ua/Review/48404337

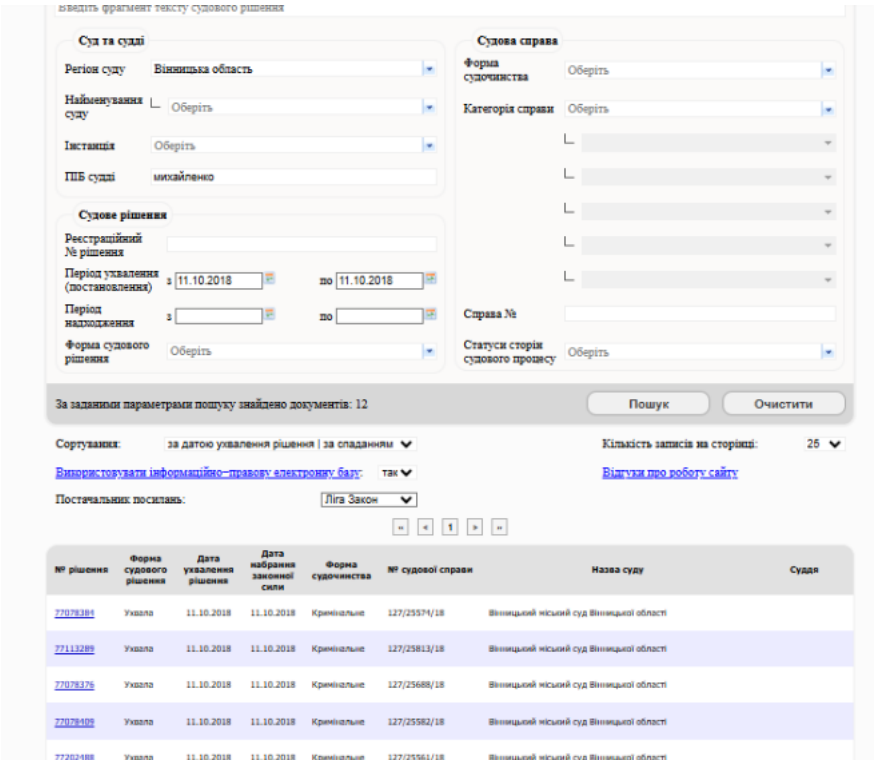
Відповідно до інформації з суддівського досьє з 28.06.2018 по 04.07.2018 Суддя перебував закордоном. Водночас відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень Суддя постановив ухвалу http://reyestr.court.gov.ua/Review/75694450

Згідно із статтями 1 та 3 Кодексу суддівської етики суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду.

Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною. Відповідно до пп. 6.5 п. 6 Індикаторів невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019, суддя не відповідає критеріям доброчесності та доброчесності та професійної етики, у разі ухвалення ним рішень у період, коли він не перебував на робочому на місці (був закордоном, на навчанні, на тимчасово окупованій території тощо).

Щодо вищенаведених обставин Суддя на співбесіді у 2019 році пояснював (42:48), що вказані судові рішення напевно були внесені до Єдиного державного реєстру судових рішень у перший день відпустки його помічником.

11.10.2018 Суддя перебував на семінарі Зв'язки з громадськістю в судах. У цей день Сууддя ухвалив 12 судових рішень:

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77078384

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77113289

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77078376

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77078409

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77202488

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77202529

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77078457

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77113439

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77113418

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77202513

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77295308

https://reyestr.court.gov.ua/Review/77331236

Зважаючи на кількість судових рішень та враховуючи Положення про підготовку та періодичне навчання суддів у Національній школі суддів України, затвердженого Наказом Національної школи суддів України від 06 липня 2017 № 26, відповідно до якого на час проходження підготовки (у тому числі в онлайн режимі, без виїзду з місця роботи) судді є слухачами НШСУ та не здійснюють правосуддя. Громадська рада доброчесності вважає, що питання про ухвалення Суддею судових рішень заслуговує на додаткове обговорення.

2. Суддя під час здійснення професійної діяльності не вживав достатніх заходів щодо дотримання розумних строків розгляду справ, виготовлення процесуальних документів.

Обставини, викладені в цьому пункті, були предметом попереднього висновку Громадської ради доброчесності від 2019 році та наводилися в ньому як підстава для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики. У висновку в новій редакції Громадська рада доброчесності, врахувавши пояснення, надані Суддею під час співбесіди у 2019 році, не робить на підставі самих лише цих обставин висновку про невідповідність Канидата критеріям доброчесності та професійної етики, однак вважає за необхідне звернути на них увагу Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та отримати від Кандидата додаткові пояснення.

Висновок ГРД: *«Відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень суддя у щонайменше 50 справах закрив провадження щодо водіїв, визнаних винними у керуванні автомобіля у стані сп'яніння, що призвело до уникнення ними відповідальності за тяжке порушення у зв'язку із закінченням строків».*

№	Номер справи	Дата правопорушення	Дата надходження до суду	Дата рішення про закриття	Строк з моменту вчинення	Строк з моменту надходження до суду
1	127/921/21	27.12.2020	15.01.2021	29.03.2021	92	73
2	127/14871/20	03.07.2020	14.07.2020	07.10.2020	96	85
3	127/10132/20	01.05.2020	12.05.2020	03.09.2020	125	114
4	127/10104/20	30.04.2020	12.05.2020	08.09.2020	131	119
5	127/10594/20	06.05.2020	18.05.2020	08.09.2020	125	113
6	127/15514/20	12.07.2020	21.07.2020	19.10.2020	99	90
7	127/20156/20	28.08.2020	15.09.2020	30.11.2020	94	76
8	127/31433/19	12.11.2019	20.11.2019	17.02.2020	97	89
9	127/3536/20	31.01.2020	11.02.2020	05.05.2020	95	84
10	127/5849/20	24.02.2020	10.03.2020	26.05.2020	92	77
11	127/11386/20	22.03.2020	28.05.2020	24.06.2020	94	27
12	127/7477/20	28.03.2020	01.04.2020	06.07.2020	100	96
13	127/9112/20	12.04.2020	24.04.2020	20.07.2020	99	87
14	127/27499/19	30.09.2019	07.10.2019	13.01.2020	105	98
15	127/13096/20	11.06.2020	19.06.2020	27.10.2020	138	130

Суддя закрив 177 справ через сплив строків накладення адміністративного стягнення за ст. 130 КУпАП. При розгляді 121 справи Суддя мав достатньо часу для їх розгляду, 56 справ надійшли або вже із пропущеним строком, або було дуже мало часу для розгляду до закінчення спливу строку. Відсоткове значення закритих Суддею справ, у котрих було достатньо часу для розгляду становить - 4,1%

3. Суддя безпідставно не задекларував майно члена сім'ї або дохід від його відчуження

Земельна ділянка площею 629 кв. м у селі Якушинці Вінницького району, набута у 2007 році та оформлена на дружину судді, зазначалася у деклараціях як об'єкт власності із вартістю на дату набуття 10 000 грн. Водночас, починаючи з 2025 року, суддя припиняє декларувати це майно, а також не відображає жодного доходу, пов'язаного з його відчуженням.

Це може свідчити про зміну правового статусу об'єкта (наприклад, відчуження), однак відсутність відповідних відомостей у декларації не дає змоги встановити підстави таких змін. Водночас варто враховувати, що відчуження могло відбутися не лише шляхом продажу (це може бути дарування, поділ майна, інші правочини), тому така ситуація потребує додаткових пояснень.

4. Суддя ймовірно завищив вартість на дату відчуження майна

Станом на 29.10.2013 дружина Судді [redacted] набула у власність автомобіль марки AUDI, модель Q7, 2008 року випуску; вартість на дату набуття в майнових деклараціях не зазначено. Згідно з майновою декларацією за 2019 рік зазначений транспортний засіб відчужено за ціною 810 000 гривень, що за офіційним курсом Національного банку України перевищує 34 000 доларів США. Водночас, відповідно до архівних оголошень, розміщених на сайті «AUTO.RIA», автомобілі марки AUDI, модель Q7, 2008 року випуску пропонувалися до продажу за ціною від 13 400 до 20 000 доларів США.

Задекларована ціна відчуження перевищує верхню межу ринкових пропозицій щодо автомобілів тієї самої марки, моделі та року випуску приблизно у 1,7 раза, а нижню більш як удвічі. На дату відчуження транспортний засіб перебував в експлуатації одинадцять років, а вартість його набуття у 2013 році в деклараціях не відображена, унаслідок чого зміну вартості цього активу за час перебування у власності перевірити неможливо.

Зазначення в декларації ціни відчуження, що перевищує ринкову вартість майна, має наслідком відображення доходу, який фактично не був отриманий. Такий дохід є документально підтвердженим і не потребує пояснення джерел його походження, а тому створює можливість відображення в декларації коштів, походження яких не підтверджене, та покриття видатків, які не відповідають задекларованим доходам. Внаслідок цього унеможливлюється перевірка відповідності рівня життя Судд та членів його сім'ї задекларованим доходам, що є самостійним показником оцінки доброчесності та професійної етики Судді.

Такі дії створюють обґрунтовані сумніви у доброчесності Судді, оскільки свідчать про викривлення інформації щодо активів членів його сім'ї, можуть бути спрямовані на приховування джерел походження коштів та порушують суспільну довіру до судді. Громадська рада доброчесності вважає за необхідне отримати від Судді пояснення щодо обставин відчуження зазначеного транспортного засобу, зокрема щодо особи набувача, вартості набуття автомобіля у 2013 році та підстав визначення ціни договору.

Ємець Елеонора

Координатор Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

20.08.2026 Громадська рада доброчесності затвердила висновок **15**-ма голосами з 18 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь **15** членів:

1. Батурін Олег
2. Борема Анастасія
3. Бумба Орест
4. Веретільник Ольга
5. Горбань Марія
6. Ємець Елеонора
7. Зелінський Антон
8. Красненко Марія
9. Кривонос Сергій
10. Лихогляд Катерина
11. Михалевич Оксана
12. Нагалка Ярослав
13. Олещенко Юлія
14. Панченко Артем
15. Тузов Дмитро

Ємець Елеонора

Координатор Громадської ради доброчесності
(підписано електронним цифровим підписом)